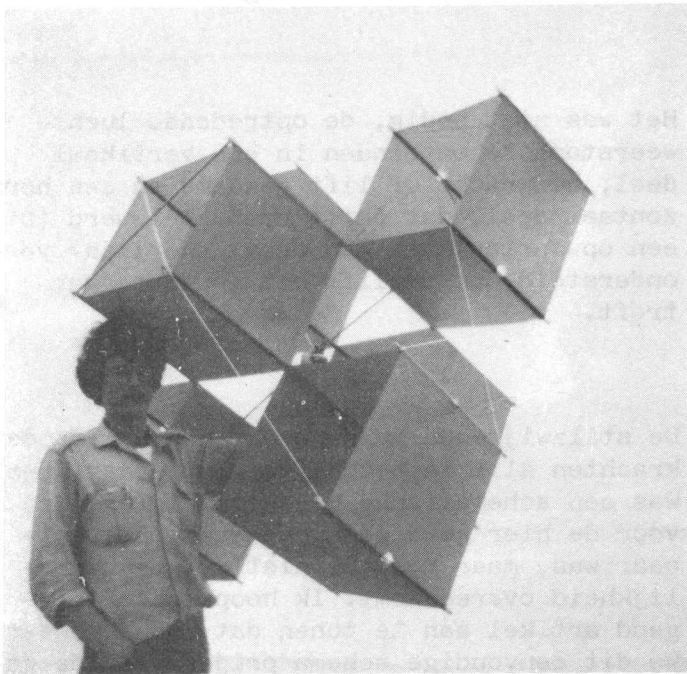

trafalgar square

Chapeau: Nelson zet alle zeilen bij.

De aanblik van deze vlieger deed ons direct denken aan een vierkant en "anglofielen" als wij zijn, vertaalden wij dit terstond in onze tweede moedertaal en kwamen uit op "Square". U begrijpt dat na deze hersenkronkel de sprong naar "Trafalgar Square" slechts een geringe was. Enige kronkels later besloten wij definitief de vlieger te vernoemen naar Horatio Nelson, Viscount, hertog van Bronte, die daar, op Trafalgar Square, op een naald vereeuwigd is.

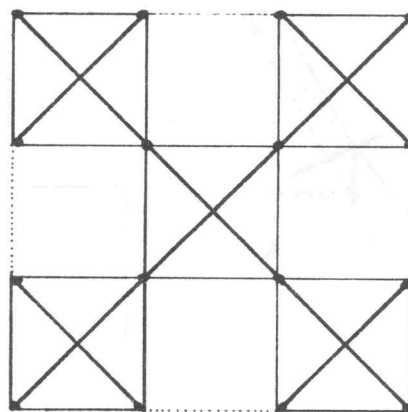
Het principe van deze Nelson berust op Hargrave's geniale ontdekking: de doosvlieger. De vliegeigenschappen van de Nelson komen dan ook in grote lijnen overeen met de doos doch door toepassing van driemaal zoveel cellen neemt de stabiliteit aanzienlijk toe. Het nadeel hiervan is echter dat het gewicht eveneens toeneemt. Daardoor is voor het oplaten van de Nelson iets meer wind nodig, (minimaal windkracht 3 à 4). Tegenover het vrij functionele uiterlijk van de doosvlieger doet de Nelson veel sierlijker en spectaculairder aan; Daarbij komt nog dat de Nelson niet veel moeilijker te bouwen is.

Bij de beschrijving van de Nelson zijn we uitgegaan van een hoogte van 1.35 meter, hetgeen resulteert in een celhoogte van 45 cm. U zult zich afvragen: "Vanwaar deze vreemde maten?". Welnu, onze spinnakere-dealer (=vliegerboer) kon ons helaas geen materiaal leveren met een breedte van een meter, al scheelde het niet veel.

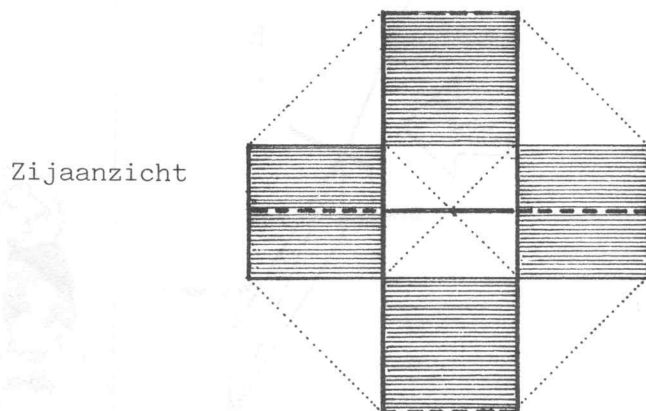
Dientengevolge ziet de materialenlijst er als volgt uit:

- 6 m spinnakernylon
- 12 m rondhout 12 mm diameter
- 10 m rondhout 8 mm diameter
- ca. 1.20 m plastic slang (binnendiameter 8 mm)
- 3 m nylon band
- 32 ringen
- enkele meters garen en lijn.

Zoals u op de tekening ziet zijn de celspanners van de vier buitenste cellen in het midden van deze cellen geplaatst terwijl de middelste twee cellen drie paar celspanners hebben waarvan twee paar aan de uiteinden van de middelste standers en

Bovenaanzicht

Zijaanzicht